

“मीठे बच्चे- अहिले तिमी ज्योति जागेको छ। ज्योति जागु अर्थात् बृहस्पतिको दशा बस्नु। बृहस्पतिको दशा बसेपछि तिमी विश्वको मालिक बन्छौ।”

प्रश्न:- सत्ययुगमा हरेक घरको विशेषता के हुन्छ, कलियुगमा हरेक घर के बनेका छन्?

उत्तर:- सत्ययुगमा हरेक घरमा खुसी हुन्छ। सबैको ज्योति जागेको हुन्छ। कलियुगमा त घर-घरमा दुःख, चिन्ता छ। हरेक घरमा अन्धकार छ। आत्माको ज्योति निभेको छ। बाबा आउनु भएको छ- आफ्नो ज्योतिद्वारा सबैको ज्योति जगाउन, जसद्वारा फेरि घर-घरमा दीपावली हुन्छ।

गीत:- माता ओ माता...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले माँको महिमा सुन्यौ। हुन त वास्तवमा उपमा एकको नै हुन्छ। माँलाई पनि जगत् अम्बा बनाउनेवाला, जन्म दिनेवाला फेरि पनि अरू कोही छ। यस्ती माँलाई पनि जन्म कसले दियो? भन्दछन्- पतित-पावन परमपिता परमात्मा शिवले दिनुभयो। फेरि पनि महिमा एकै ज्ञानसागर, पतित-पावन परमपिता परमात्मा शिवबाबाको हुन जान्छ। उहाँ बसेर बच्चाहरूलाई आफ्नो र आफ्ना रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको र पतितलाई पावन बनाउने रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। यो त बच्चाहरूले जानेका छन्- अहिले पतित राज्य छ, जसलाई रावण राज्य भनिन्छ। अब दर्शन आउँछ नि। यो त सम्झाइएको छ- यी सबै अन्धश्रद्धाका उत्सव हुन्। यस्तो त कोही छैन- एक रावण थियो, लङ्का थियो। लङ्का सिलोनलाई भनिन्छ। देखाउँछन्- त्यहाँ सागरमा बाँदरले पुल बनाए...। वास्तवमा यी सबै दन्त कथाहरू हुन्। यस्तो १० शिर भएको कोही थियो, लङ्कामा राज्य गर्दथ्यो भन्ने त छँदै थिएन। भएको भए त उसको पुतला लङ्कामा नै जलाइनु पर्थ्यो। रावणलाई जलाउने चलन भारतवर्षमा नै छ, अरू कुनै ठाउँमा छैन। अखबारमा पनि यहाँको नै भनेर छापिन्छ। सबै भन्दा धेरै उत्सव मैसुरका महाराजाले मनाउँछन्। उनको सायद यो दन्त्य कथा सँग प्रेम देखिन्छ। अब यसमा सम्झाउने काम तिमी बच्चाहरूको हो। पुतला त दुस्मनको बनाएर जलाइन्छ। जसरी पहिले हिटलरको पुतला बनाएर जलाउँथे। दुस्मन त धेरैका हुन्छन्। अब रावण कसको दुस्मन थियो? दुयिनाँको दुस्मन थियो। तर दुस्मनलाई पनि एक पटक जलाइन्छ। यस्तो त कसैले पनि गर्दैनन् जसले हर वर्ष दुस्मनको पुतला बनाएर जलाउँछन्। दुस्मनको पुतला त बनाउँछन् तर वर्ष-वर्ष त जलाउँदैनन्। यो रावण फेरि को हो जसको भारतवर्षमा धेरै समय देखि १० टाउका भएको पुतला बनाएर जलाइरहन्छन्? यो दुस्मन कहिले देखि बन्यो जो मर्दैन-मर्दैन? आखिरमा खत्तम हुन्छ वा सदैव रहिरहन्छ? तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- भारतवर्ष नै पवित्र थियो फेरि भारतवर्षलाई नै रावणले अपवित्र बनाएको छ। अहिले रावण राज्य छ। यदि लङ्काको राजा थियो भने त रानी पनि हुनु पर्ने। तिमीले त यी कुरा मान्दैनौ। रावण अहिलेसम्म जिउँदै छ वा के छ, केही पनि जान्दैनन्। जिउँदै छ भने त फेरि उसको पुतला बनाएर जलाइरहन्छन्। एक पटक जलायो फेरि के भयो? हर वर्ष जलाइरहन्छन् त्यसैले तिमी बच्चाहरूले सम्झाउनु पर्छ। कमिटीका ठूला जो बन्छन्, जस्तै मैसुरका महाराजा छन्, उनले धेरै मान्छन्। विदेशीलाई पनि हेर्नको लागि बोलाउँछन्। सम्झन्छन्- सायद यस्तो भएको थियो होला। तर यस्तो त कहिल्यै भएको थिएन। नाटक बनाइदिन्छन्। रावणको पनि नाटक बनाउँछन्। त्यसैले यस रावणको विषयमा सम्झाउनु छ। धेरै अनौठो कुरा छ। अहिले तिमी रावण राज्यमा बसेका छौ। पतित दुनियाँलाई नै

२०७५ भाद्र २२ शुक्रबार ७-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
रावण राज्य भनिन्छ। अहिले राम राज्य र रावण राज्यको रहस्य तिमीहरूलाई सम्झाइएको छ। रावण ५
विकारलाई भनिन्छ, अरू कोही छैन।

तिमीले जानेका छौ- रावणको राज्य अहिले भारतवर्षमा छ। यहाँ नै दशहरा (दशैं), दीपमाला आदि
मनाउँछन्। त्यसैले सम्झाउनु पर्छ- यदि रावण जिउँदै छ भने त रावण राज्य ठहरियो नि। रावण हो पतित
बनाउने वाला। तिमीलाई थाहा छ- ५ विकार जो अहिले सर्वव्यापी छ, त्यसैलाई रावण भनिन्छ। रावणको
चित्र त गएको दशैंमा निस्किएको थियो, यसमा तिथि-तारिख पनि राख्नु पर्छ। अहिले पतितको विनाश र
पावनको स्थापना हुन्छ। तिमी पतितबाट पावन बनिरहेका छौ, पावन बनेर जान्छौ फेरि रावण सम्प्रदायलाई
आगो लाग्छ। रावण खत्तम हुन्छ फेरि सत्ययुगमा कुनै पुतला बनाउनु पर्दैन। सबै पावन बनेर जान्छन्।
आत्मामा सतोप्रधानताको जब तागत थियो तब जागति ज्योति थियो। पतित बनेपछि त्यो ज्योति निभेर
गयो। आत्मा नै पतित बनेको छ, उड्ने तागत छैन। ५ विकारद्वारा आत्मा आइरन एजेड बनेको छ। यो
अवश्य सम्झाउनु छ। आत्मालाई जागृत गर्नेवाला एक बाबा हुनु हुन्छ। यो त सबैले भन्छन्- ज्योतिस्वरूप
परमपिता परमात्मा आउनु हुन्छ। अब ज्योतिस्वरूप त तिमी आत्माहरू पनि हो, परमपिता परमात्मा पनि
ज्योति स्वरूप हुनु हुन्छ। तिमी आत्माहरूको ज्योति निभेको छ। बाँकी अब थोरै रहेको छ। मनुष्य मरे भने
रात-दिन उनको दियो जलाउँछन्। दियोको धेरै सम्हाल गर्छन्। घिउ खत्तम हुन्छ फेरि अरू थप्छन्।
आत्माहरूको पनि यस्तै हुन्छ। बाबा आएर सबैको ज्ञानले ज्योति जगाउनु हुन्छ। ज्योति कति समय
जलिरहन्छ? त्यो त रातमा जलाउँछन् फेरि घिउ थप्दै जान्छन्। तिमी ज्योति अब जागिरहेको छ। जागदा-
जागदै फेरि जागि नै हाल्छ। ज्योति निभ्न ५ हजार वर्ष लाग्छ फेरि बाबा आएर घिउ थप्नुहुन्छ। तिमी अब
ज्योति जागेको छ फेरि बिस्तारै-बिस्तारै कला कम हुँदै जान्छ। ज्योति निभ्नेछ। तिमीलाई थाहा छ- अहिले
हाम्रो ज्योति जाग्छ फेरि सत्ययुगमा घर-घरमा उज्यालो हुन्छ। भारतवर्षको नै कुरा हो। अहिले त घर-घरमा
अँध्यारो छ। खुसी छँदै छैन। तिमीलाई थाहा छ- सत्ययुग-त्रेतामा हामी धेरै खुसी थियौं र खुसी मनाउँथ्यौं।
सबैको ज्योति जागिरहन्छ फेरि थोरै-थोरै कम हुँदै जान्छ। अहिले त बिलकुल निभेको छ। खाद परेको छ।
बाबा आएर फेरि ज्ञानको घिउ थप्नुहुन्छ जसद्वारा तिमी फेरि जागति ज्योति बन्छौ। तिमी ज्ञान चक्षु खुल्छ।

तिमीलाई थाहा छ- अहिले हाम्रो सारा शरीर खत्तम भएको छ, राहुको ग्रहण लागेको छ। तिमीलाई कालो
हुनमा कति समय लाग्छ? सुरु देखि लिएर थोरै-थोरै गर्दै मायाको प्रवेश भएको हुनाले नै धेरै काला बन्छौ।
अहिले तिमीमाथि राहुको दशा छ। सबै भन्दा कडा दशा राहुको हो। अहिले फेरि बृहस्पतिको दशा बस्छ
किनकि अहिले विश्वको मालिक बन्नको लागि तिमी वृक्षपति गुरुद्वारा पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। उहाँ हुनु
हुन्छ अविनाशी गुरु। कसका? अविनाशी आत्माहरूका। ती मनुष्यहरू आत्माहरूको गुरु बन्दैनन्। उनीहरू
मनुष्यका गुरु बन्छन्। अहिले बाबा आएर तिमी आत्माहरूको गुरु बन्नुहुन्छ। वृक्षपति परमपिता परमात्मा
हुनु हुन्छ। तिमी सम्झन्छौ- अहिले हामीमाथि बृहस्पतिको दशा छ। स्वर्गको मालिक त बन्छौ। अविनाशी
सुख रहन्छ, तर त्यसको लागि पुरुषार्थ अहिले गर्नुछ- हामी सुखधामका महाराजा-महारानी बनौं। पुरुषार्थ
त हरेकको आ-आफ्नो चल्छ। यो हो रुद्र शिवको पाठशाला। उहाँ हुनु हुन्छ ज्ञानका सागर। तिमी उहाँको
पाठशालामा पढिरहेका छौ। भगवानुवाच- म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। अविनाशी आत्माहरूको

अविनाशी बाबा म हुँ। एक छन् जिस्मानी बाबा, एक हुनु हुन्छ रूहानी बाबा। दुवैको अन्तर पनि बताउनु छ। रूहानी बाबा कहिले मिल्नुहुन्छ, जसलाई भक्तिमार्गमा सबै आत्माले याद गर्छन्। जिस्मानी (शारीरिक) पिता त छन् विनाशी। आत्माहरू त विनाशी हुँदैनन्। तिमीलाई थाहा छ— हाम्रो जो लौकिक पिता हुनु हुन्छ उहाँलाई हामीले त जन्म पछि जन्म बदल्दै आयौं। पिता विना त बच्चाको जन्म हुन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूलाई अब विशालबुद्धि मिलेको छ। तिमी बुझ्न सक्छौ— कहिले देखि हामी दुईवटा पिता भएका बन्छौं। सत्ययुगमा त एउटै लौकिक पिता हुन्छन्, उनलाई नै याद गर्छन्। आत्मालाई उहाँ रूहानी बाबालाई याद गर्ने आवश्यकता रहँदैन। सत्ययुगमा त आत्माहरूको एउटै लौकिक पिता हुन्छन्। त्यहाँ शरीर पनि गोरो मिल्छ, प्रारब्ध भोग्छन् नि, हैन! त्यसैले त्यहाँ बाबालाई याद गर्दैनन्। अब तिमीले यो सम्झाउनु छ। भक्ति मार्गमा एउटै विनाशी लौकिक पिता, त्यो त हर जन्ममा अर्को मिल्छ। तिमी आत्मा त अविनाशी छौ, अविनाशी बाबालाई याद गर्छौं। भन्दछन् पनि— परमपिता परमधाममा रहनेवाला पिता हुनु हुन्छ। लौकिक पितालाई कहिल्यै परमपिता भनिदैन। यी दुई बाबाको रहस्य सम्झाउनु धेरै आवश्यक छ। रावणको रहस्य पनि सम्झाउनु छ। रावण राज्य अर्थात् पतित राज्य अहिले छ, त्यसैले पतित-पावन बाबालाई बोलाइरहन्छन्। उहाँ अविनाशी बाबा हुनु हुन्छ। दुई पिता अवश्य सिद्ध गर्नुछ। आत्माहरूको पनि बाबा हुनु हुन्छ त्यसैले पारलौकिक परमपिता परमात्मालाई याद गर्छन्। हर जन्ममा लौकिक पिता अरू-अरू मिल्छन् फेरि पनि उहाँ रूहानी बाबालाई अवश्य याद गर्छन्। उहाँ कहिल्यै बदलिनु हुन्न। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— वास्तवमा तिमीले हे परमपिता परमात्मा भनेर मलाई याद गर्थ्यौं। कहिलेसम्म तिमीले याद गर्नुछ, फेरि बाबा कहिले मिल्नुहुन्छ? यो तिमीले अहिले जानेका छौ। जब भक्तिको अन्त हुन्छ तब भक्तहरूलाई फल दिन बाबा आउनु हुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सबै भक्तहरूलाई मुक्ति-जीवन मुक्ति दिन्छु। तिमीलाई थाहा छ— सत्ययुगमा एउटै धर्म हुन्छ, त्यसलाई वननेस (एकता) भनिन्छ। भन्दछन्— सबै मिलेर एक हौं। तर सबै धर्म त एक हुन सक्दैनन्। जब एक राज्य हुन्छ तब पवित्रता, सुख शान्ति रहन्छ। भारतवर्षमा अवश्य रामराज्य थियो। अहिले यो रावण राज्य हो, त्यसैले रावणलाई जलाइरहन्छन्। त्यसैले दुई पिताको रहस्य बुझाउनाले छिट्टै बुझ्नेछन्। अविनाशी बाबा त अवश्य हुनु हुन्छ, नयाँ दुनियाँ रच्नेवाला बाबा नै हुनु हुन्छ। नयाँ दुनियाँमा वास्तवमा देवी-देवताहरू नै थिए फेरि त्यही दुनियाँ नयाँबाट पुरानो हुन्छ। नयाँ दुनियाँमा कति जन्म लिन्छन् पुरानो दुनियाँमा कति जन्म लिन्छन् यो तिमीलाई थाहा छ। यस्तो पनि होइन— ८४ जन्मको आधा जन्म लिनु पर्छ, ४२ जन्म पुरानो दुनियाँमा, ४२ जन्म नयाँ दुनियाँमा। होइन। देवी-देवताहरूको आयु पहिले १२५ वर्ष, १०० वर्ष थियो, अहिले त ४०-५० वर्ष पनि मुस्किल चल्छ। त्यसैले आधा-आधा हुन सक्दैन। ८४ जन्मको हिसाब त चाहियो नि। बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो ८४ जन्मको चक्र अहिले पूरा भयो। तिमीलाई थाहा छैन— म सम्झाउँछु, ८४ जन्मको रहस्य सिवाए परमपिता परमात्मा अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन। तिमी बाबाबाट सुनेर खुसी हुन्छौ र फेरि नयाँ दुनियाँको लागि पुरुषार्थ गर्छौ।

अब बच्चाहरूले यो सिद्ध गरेर बताउनु छ— हामी अहिले बेहदको पारलौकिक बाबाबाट बेहदको वर्सा लिइरहेका छौं। उहाँ बाबा आउनु हुन्छ नै तब जब स्वर्गको स्थापना गर्नु पर्छ। उहाँलाई भनिन्छ नै हेवनली गड फादर। जब नयाँ घरको स्थापना हुन्छ तब पुरानो घरलाई तोडिन्छ। लेखिएको पनि छ स्थापना फेरि विनाश। स्थापना जब पूरा हुन्छ तब विनाश हुन्छ। स्थापना गर्नेवाला हुनु हुन्छ— परमपिता परमात्मा, यी

ब्रह्माद्वारा। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सूक्ष्मवतनवासीलाई त प्रजापिता भनिदैन। त्यहाँ प्रजा हुँदैनन्, त्यसैले अवश्य प्रजापिता ब्रह्मा यहाँ हुनु पर्छ। उनी नै फेरि अव्यक्त सम्पूर्ण बन्छन्। ती त हुन् अव्यक्त, अवश्य व्यक्त पनि चाहिन्छ जसलाई फेरि अव्यक्त हुनु छ। दुवै अहिले देखिन्छन्। प्रजापिता ब्रह्मा यहाँ पनि छन्, सूक्ष्मवतनमा पनि छन्। प्रजापिता त यहाँ हुनु पर्छ। अवश्य प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू पनि यहाँ नै छन्। प्रदर्शनीमा दुई पिताको रहस्य सम्झाउनु छ। कायदा त छ— एक-एकलाई अलग-अलग सम्झाउनु। अब त्यहाँ कसलाई कसरी सम्झाउने? सम्झाउनको लागि त एकान्त चाहिन्छ। त्यहाँ त धेरै हंगामा (हल्ला) हुन्छ। यहाँ त सम्झाउनमा तिमीलाई एक डेढ घण्टा लाग्छ। त्यहाँ यति भीडमा त सम्झाउन धेरै मुस्किल हुन्छ। अनेक प्रकारका धर्मका हुन्छन्। कसैले के भन्छ, कसैले के। चुप लागेर त बस्नेछैनन्। तिमीले सुनाउनेछौ— एक लौकिक जिस्मानी पिता हुनु हुन्छ, अर्को पारलौकिक रूहानी पिता हुनु हुन्छ। उहाँ हुनु हुन्छ परमपिता परमात्मा। अहिले ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गरिरहनु भएको छ। नर्कको विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। महाभारी लडाईं छ नि, हैन! वास्तवमा यो राजयोग पनि हो, राजाई प्राप्त गर्ने गीता पाठशाला हो। भगवान्वाच— सबैका दुई पिता छन्। कृष्णलाई सबै आत्माहरूको पिता भनिदैन। आत्माहरूको बाबा परमपिता परमात्मा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वयंमा ज्ञानको घिउ थप्दै सदा जागति ज्योति रहनु छ। बाबाको यादमा रहेर राहुको ग्रहणलाई उतारिदिनु छ।
- २) रूहानी र जिस्मानी दुई बाबा हुनु हुन्छ, यो पहिचान हरेकलाई दिएर बेहदको वर्साको अधिकारी बनाउनु छ।

वरदानः— बिन्दु रूपमा स्थित रहेर सारयुक्त, योगयुक्त र युक्तियुक्त स्वरूपको अनुभव गर्ने सदा समर्थ भव प्रश्न चिन्हको (क्वेश्चन मार्क) टेढो मार्गमा जानुको सट्टा हर कुरालाई बिन्दु लगाऊ। बिन्दुरूपमा स्थित भयौ भने सारयुक्त, योगयुक्त र युक्तियुक्त स्वरूपको अनुभव गर्नेछौ। स्मृति, बोली र कर्म सबै समर्थ हुन्छन्। बिन्दु नबनिकन विस्तारमा गयौ भने किन, के’ को व्यर्थ बोली तथा कर्ममा समय र शक्तिलाई व्यर्थ गुमाउनेछौ किनकि जङ्गलबाट निस्कनु पर्छ। त्यसैले बिन्दुरूपमा स्थित रहेर सबै कर्मेन्द्रियहरूलाई आदेश अनुसार चलाऊ।

स्लोगनः— ‘बाबा’ शब्दको हीराको चाबी साथ रह्यो भने सर्व खजानाहरूको अनुभूति भइरहन्छ।